

Душата имъ са съобразува съ нашата; става нѣкакъ-ситѣхно оглѣдало; служи за предмѣтъ, или средство на нашѣ моралны удоволствія, и са обраща въ предмѣтъ на склонность за сърцето. Тѣзи любовь къмъ съгражданѣтъ, или къмъ хората, съ които сме расли, отхранили и живѣимы, е втора или *морална любовь* къмъ отечеството, която толкозь пакъ е обща, колкото и първата, мѣстна или физическа, но която дѣйствува въ нѣкои години по-силно: защото времето уѣкчава привычката.

Изложение. — а) *Примѣръ*: «Трѣба да видимъ двама едноземцы какъ са намѣрватъ единъ другъ въ чужбина: съ какво удоволствіе тѣ са пригрѣщатъ и бързатъ да излѣжтъ душата си въ искрени разговори! И за първый пѣтъ да са виждатъ тамъ, тѣ сѣ вече познайници и дружны помежду си, като затягватъ личната си свръзка съ нѣкаквы общы свръзки на отечеството!....

в) *Причина* (която обяснява примѣра): «Защото въ характера на едноземцытъ вынѣжы има нѣкакво сходство, и жителитѣ отъ една земя образуватъ, тѣй да кажемъ, електрическа верига, която имъ предава едно впечатлѣніе посредствомъ най-отдалеченнытъ брѣнки. — *Тукъ има и едно свидѣтелство, което ный отпущамы.*

Заключеніе: «Но физическата и морална любовь къмъ отечеството, — дѣйствіе на чловѣческата природа, не съставятъ още онѣзи велика добродѣтель, съ която сѣ са славили отколѣшнытъ Гърцы и Римляны. Патріотизмътъ е любовь за благо и слава на отечеството..... Той иска разсѣяніе — и за туй сичкытъ чловѣцы го нѣматъ (*ный ще приложимъ:*) или го иматъ не чистъ, сир. смѣсенъ съ личны интересы, които не гледатъ нито на религія, нито на отечество; слѣдов. който предъ отечеството